

Állati sztori

Történetem a Botax Motel udvarának egy hátsó, eldugott sarkában kezdődött. Az egyik délután lementem meditálni, ugyanis este alig aludtam négy órát. Valószínűleg ezért volt az, hogy a gyönyörű napsütésben hamar elálmosodtam. Beültem hát egy fa tövébe az árnyékban és nagyon hamar elaludtam. Az elkövetkező másfél-két órából semmire sem emlékszem. Egy biztos: a tetőtéri társalgóban ébredtem a sárga foteleken, magzatpózban, a telefonomat szorongatva.

Pontos emlékeim nincsenek arról a két óráról, csak képzeitem. Talán fél órát aludhattam az udvaron, és azután bementem a portára. Állítólag ekkor beszélgetésbe elegyedtem a portással - legalábbis ő azt mondta. Azután körbejártam az udvart, amolyan zombi módjára. Ezt onnan tudom, hogy találkoztam közben Zolival. Legalábbis ezt mondta. Azt állította, udvariasan csevegtem vele és búcsúzáskor meg is öleltem. A szobatársaim szerint felmentem a szobába és eléggé bunkó voltam velük. Elmondásuk szerint a szemem üveges volt és egyáltalán nem, vagy keveset pislogtam. Azt is hallottam egy csoportvezetőtől, hogy összefutottunk a folyosón és csókolómat köszöntem neki, mikor ő már találkozásunkkor megkért, hogy tegezzem.

A tetőtérre tartva elestem a lépcsőn és egy számomra ismeretlen Loránd nevű fiú segített fel, akivel másnap jól összebarátkoztam. Így tudtam meg tőle a térdemen ékeskedő zúzódás pontos okát. A társalgóban lévő tükörben aztán a saját tükörképemmel beszélgettem. Erre egy szőke hajú ott lakó lány hívta fel a figyelmem aznap vacsoránál. Mindezek után magzatpózba kucorodva elaludtam a foteleken. Legalábbis ezekről az állatságokról számoltak be nekem táborozó társaim.

Sárdi Ágnes Zita